

enige om, at konsekvens er nødvendig, at hurtig handling er nødvendig, og at krystalklare signaler fra samfundet er helt afgørende. Jeg ved egentlig ikke, hvad det er for en uenighed, hr. Morten Bødskov vil forsøge at piske op her.

Men nu har jeg redegjort for en række initiativer, vi har taget, og så kan jeg oplyse, at justitsministeren nu har bedt Rigspolitichefen redegøre for foranstaltninger af navnlig forebyggende og kriminalpræventiv karakter, som kan iværksættes over for grupper af unge, herunder unge med indvandrerbaggrund, som giver anledning til uro og utryghed i lokalområder. Justitsministeren har også bedt Rigspolitichefen udarbejde en strategi for en forstærket indsats mod de kriminelle netværk og grupperinger, der begår alvorligere kriminalitet. Regeringen vil også senere fremlægge forslag, som skal sikre, at forældre påtager sig større ansvar bl.a. for, at deres børn ikke begår kriminalitet.

Morten Bødskov (S):

Jeg er meget glad for, at vi nu kan være enige om, at der sker noget på det her område. For der er alvorlige problemer, og der er ganske mange mennesker, som eksempelvis i store almene boligområder stadig oplever, at regeringen svigter.

Nu er der senere hen et spørgsmål om boligpolitikken, men uden at tage ordet for meget ud af munden på spørgeren, er det dog værd at gøre opmærksom på, at når man netop ser på, hvad der har virket over for de her grupper, underforstået, der, hvor de bor i de nedslidte boligområder, er det kvarterløftsprojekter, det er byfornyelse, det er kommunale tilskud til frivillige aktiviteter, og det er beboerrådgivere.

Hvad har regeringen gjort? På alle fire områder har regeringen skåret ned med det resultat, at man i de her boligområder har meget svært ved at holde unge væk fra kriminalitet.

Derfor håber jeg, at statsministeren nu er klar til et sporskifte, og at vi kan forvente, at regeringen, når nu Socialdemokratiet her inden længe igen vil fremsætte forslag i Folketinget om det her, vil stemme for.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige til hr. Morten Bødskov, at sporskiftet blev indledt allerede i 2001, helt præcis den 20. november 2001, da befolkningen satte den tidligere regering på porten og valgte en ny regering, som tog skeen i den anden hånd, strammede udlændingepolitikken og satte kraftigere ind med en mere konsekvent og håndfast rets-

politik. Da blev sporskiftet indledt, og det fastholder vi.

Jeg kan så oplyse, at når det gælder ghettoområder – nu kommer vi tilbage til det under det næste spørgsmål – vil regeringen til juni fremlægge en handlingsplan om forebyggelse af kriminalitet blandt børn og unge i ghettoområder, som altså bliver yderligere initiativer oven i dem, vi allerede har taget.

Kl. 14.15

Formanden:

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som med-spørger.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu siger statsministeren meget malende, at regeringen tog skeen i den anden hånd i 2001 og bidrog til at styrke indsatsen på hele retsområdet.

Hvordan kan det så være, at det er sådan, at i 2001 var 60 pct. af de unge, som blev fremstillet i Dommervagten i København, af udenlandsk herkomst, og sidste år var tallet steget til 79 pct., dvs. en stigning på ca. 19 pct. på 3 år?

Kan statsministeren forklare, hvad han mener med udtrykket at tage skeen i den anden hånd, når det, vi kan konstatere, er, at der sådan set aldrig har været flere unge med indvandrerbaggrund, der er kriminelle, end nu? Hvad er årsagen til, at regeringen ikke har udnyttet sit enorme politiske og økonomiske frirum til at gøre noget ved det her?

Med politisk frirum mener jeg, at vi havde en bundsolid økonomi, da regeringen kom til i 2001, og at regeringen har et fuldstændig solidt flertal med ro på bagsmækken. Det vil sige, at regeringen kan tage alle redskaber i brug for at sikre, at vi får løst de her problemer. Hvad er årsagen til, at regeringen ikke gør noget?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu kender jeg ikke de tal, fru Elsebeth Gerner Nielsen står med, og dem tror jeg også at fru Elsebeth Gerner Nielsen med fordel kan tale med justitsministeren om.

Jeg vil bare sige, at en af forklaringerne på, at der faktisk er flere unge med indvandrerbaggrund og altså herunder også nogle, der så desværre kommer ud i kriminalitet, er, at der rent faktisk var så kraftig en stigning i antallet. Det, vi nu slås med, er, at de, der var børn i 1990'erne, nu vokser op og bliver teenagere og unge, og nogle af dem kommer ud i kriminalitet. Derfor